gade Naesed, ja monne Poja-Naesed, ja mu Perre, weel ollid.

§. 305. Kui nemmad liggimale said Egiptusse-Ma pole, siis Israeli neljas Poea Juda, läkkitadi eli Joseppi jure, tedda palluma, et ta neid lasseks juhhatada, Koseni-Male (§. 297.); Joseppteggi sedda, ja laskis Hobbosed panna omma Tölla ette, ja läks omma Isa Israeli wasto Koseni-Male, mis üks Pük Egiptusse-Kunningrikist olli wasto Arabia Maad. Se Rõõm olli ütlematta suur, kui nemmad teine teist seäl essimest korda jälle nähha said; nemmad hakkasid teine teise ümber Kaela, ja nutsid selge Rõõmo pärrast, et Jummal neid sedda Päwa weel olli lasknud nähha sada, ja andsid Jummalale Au ja Kitust se eest. Ja Israel ütles omma Poja Joseppile: Nüüd tahhan ma hea Melega surra, et mo Silmad sind on nähha sanud, et sa alles Ellus olled!

§. 306. Joseb heädis neid siis siinna ellama, ja õpetas omma Wendi, kudda nemmad piddid räkima, kui Kunningas neid ennese ette lasseks kutsuda; nemmad piddid ütlema, et nemmad Karjatsed ollekssid omma Ammeti polest, nenda kui nende Wannemadgi enne neid; siis jättaks Kunningas neid senna Rahho sees ja issepäinnis ellama, ja ei wõttaks neist keddagi omma Teenriks seäda, sepärrast et Karjatsed ühhed alwad Innimesed ollid Egiptusse-Rahwa Melest, sest neil olli wägga hea Wilja-Ma, sepärrast ollid nemmad ennamist keik Põllo-Mehhed; agga Kanaani-Maal olli sel Ajal ennamist selge Karja-Ma (§. 84.), ja se arwati keigeüllemaks Mehheks, kel paljo Lojussid ja sured Karjad ollid (§. 158.).

§. 307.